

det hele taget denne Gang er ganske den samme som i 1909, og jeg maa sige, at den ligner den i ikke ringe Grad. Men vil det ærede Medlem saa huske, at i 1909, da vi fik en ny Militærordning, og hvor der var Mænd som nu det ærede Medlem Hr. Pürschel, der stod op og erklærede, hvor fortrinlig denne Ordning var, der var der dog den Forskel fra nu, at de militære sagkyndige den Gang havde erklæret Ordningen for brugelig, medens de i Dag siger, at den, hvis den skal bruges, kun vil bidrage til, at der hensigtsløst vil blive udgydt Strømme af Blod. Det er en Forskel, som ikke er saa ganske ringe. I 1909 blev der gennemført en Militærordning, der, da den skulde prøves i 1914, viste sig fuldkommen ubrugelig. Hvis det ærede Medlem vil læse, hvad man skrev i Militærkommissionens Betænkning i 1908, og hvad de militære Ledere sagde i 1914, vil det ærede Medlem se, at det var Socialdemokratiet, der havde Ret, da det erklærede, at Ordningen af 1909, hvis den skulde staa sin Prøve, vilde vise sig at være komplet ubrugelig. Derfor tror jeg, at det vil gaa paa samme Maade ogsaa denne Gang. Bare det saa ikke skal blive saaledes, at der sidder en Regering, som af Hensyn til Folkestemningen er bange for at sige: Det Militær, vi har, er fuldkommen ubrugeligt, naar der er Tale om at bruge det til et effektivt Værn. Men jeg er ikke sikker paa, at det ikke vil komme til at gaa saaledes, som det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck sagde, at vi vil komme til at opleve et nyt 1864, netop fordi man her vækker falske Forestillinger om, hvad et Forsvar kan bruges til.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, at en Del af de militære tilforordnede havde kunnet give deres Tilslutning til Flertallets Forslag. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Vil han, at vi her i Tinget i Dag ikke maa faa at vide, hvad Indholdet er af de Henvendelser, der er sket til Ministeriet med Anmodning om, at vi maatte faa det at vide? Mener det ærede Medlem — han kender dem sikkert ikke selv, det gaar jeg da ud fra —, det er rimeligt, saadan som Forholdene ligger i Dag, at Rigsdagen skal vedtage disse Love uden at faa at vide Indholdet af de Henvendelser, Regeringen har modtaget med Anmodning om, at vi skulde faa dem at vide? Billiger det ærede Medlem, at dette holdes tilbage, saa vil jeg bede ham om fremtidig at undlade at tale om, hvad de militære tilforordnede og hvad den militære Sagkundskab mener. De mi-

litære tilforordnede har overhovedet ikke udtalt sig om de Forslag, her foreligger, medmindre de har gjort det privat til det ærede Medlem.

Jeg har kun til Slut et Par Bemærkninger til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Det ærede Medlem bad mig om at læse Haagerkonventionens § 25 og se, hvad der staaar der. Det har jeg gjort, jeg citerede oven i Købet § 25 i Eftermiddags. Denne Paragraf paalægger Staterne forskellige Opgaver, som de skal løse med de Midler, hvorover de raader, og blandt disse Opgaver er der adskillige, som kan blive af den Art, at det ærede Medlem maa sige, at med den Militærordning, vi her gennemfører, er det fuldkommen umuligt at løse disse Opgaver. Men vi har heller ingen Forpligtelse i saa Henseende, vi skal kun bruge de Midler, hvorover vi raader. Følgelig, der findes ikke i Haagerkonventionen den allerringeste Forpligtelse til at have et Militærapparat her i Landet, det ærede Medlem vil ikke kunne finde en eneste Sætning, der paalægger noget saadant. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Venstres Fortid viste, at man alle Dage havde været et forsvarsvenligt Parti, og at man ved det, som her sker, kun vandrer i det Spor, hvori man hidtil er vandret. Nu vilde det føre for vidt at minde om, hvordan Venstres Fortid har været. Jeg vil blot minde om den nuværende højtærede Kirkeministers Ord: Vi kan ikke i Danmark forsvare vor Neutralitet, vi kan kun konstatere den, og vi skal ikke mere end kunne konstatere vor Neutralitet. Disse Udtalelser kan fuldstændig fyldstgøres gennem det Forslag, Socialdemokraterne har stillet. Der er en gammel Venstrepolitiker, en Mand, der senere blev Minister, som har udtalt, at det blev ikke godt i Danmark, før den sidste Kanon var smedet om til Plovjern. Det kan jo godt være, at Venstres Ordfører mener, at det, man her laver, er i god Samklang med denne Udtalelse, men jeg tror dog, Venstres Fortid har været en anden end den Nutid, hvor man sammen med de Konservative prøver at stille en Ordning op, som, naar den en Gang skal bruges, vil vise sig at være umulig og at kunne føre til Katastrofer som dem, vi tidligere har kendt.

Jeg vil til Slut endnu en Gang henstille til den højtærede Statsminister: Giv dog den danske Befolkning Adgang til at udtale sig om disse Forslag, som tvinger den danske Ungdom til i givet Tilfælde at sætte Livet som Indsats; og er der da